

IX

og han naaede nu for kort Tid siden at fejre 25 Aars Jubilæum som dens ansete Formand. Samtidig blev han udnævnt til Borgmester i Gentofte.

Fra alle Sider erkendtes det, at Parkov var denne Kommunes Førstemand, af Gavn som af Navn.

Ogsaa i Amdraadet for gl. Københavns Amt, hvoraf Parkov blev Medlem i 1922, naaede han at udføre en omfattende Gerning.

Parkovs hele Færd var præget af Pligtopyldelse over for de Opgaver, der var ham betroet, og af Loyalitet over for alle dem, han kom i Berøring med.

Elskværdig var han til alle Sider og korrekt til det yderste i smaat som i stort.

I sine Indlæg her i denne Forsamling var han altid Saglighedens Mand. Men der kom Varme frem hos ham, naar Forhandlingerne drejede sig om Spørgsmaal, der havde hans særlige Interesse.

Hensynsfuldhed over for anderledes tænkende glemte han aldrig at udvise, og derfor blev han saa velset af os alle.

Der var noget rankt og smukt over Parkovs Fremtræden. Han var en Pryd for enhver Forsamling, hvori han tog Sæde. Vort offentlige Liv er ved hans Død blevet en saare tiltalende Personlighed fattigere.

Her i Folketinget vil Parkov blive savnet. Mindet om ham vil leve længe og blive holdt i Ære.«
